

Nr 439.

Av herr **Lovén**, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition, nr 391, angående gemensamt lönesystem samt lönereglering för postverket, telegrafverket, statens järnvägar och statens vattenfallsverk.

Mot det förslag till lönereglering vid statens järnvägar m. fl. verk, som avlämnats av kommunikationsverkens lönekommitté den 20 februari 1919, har ett flertal anmärkningar och erinringar gjorts av de olika verkens personalgrupper särskilt mot inplaceringen i lönegrader.

Även om man förstår, att svårigheterna för kommittén varit synnerligen stora vid sitt försök att skipa rättvisa de olika befattningarna emellan, måste man erkänna, att kommittén i stort sett lyckats lösa sin svåra uppgift på ett rättvist och tillfredsställande sätt. Att det oaktat har kunnat insmyga sig en och annan uppenbar orättvisa mot någon personalgrupp, bör inte läggas kommittén till last, som alldeles säkert velat skipa rättvisa åt alla, så långt den kunnat.

Järnvägsstyrelsen erinrar också i sitt utlåtande över kommitténs betänkande om de stora svårigheter att på ett rättvist sätt inpassa de olika verkens befattningshavare i förhållande till varandra i den gemensamma löneskalan, som förelegat. Styrelsen uttalar vidare, att den funnit sig urständsat att bedöma, huruvida kommittén, särskilt i fråga om befattningshavarnas vid statens järnvägar placering i löneskalan, värdesatt tjänsterna riktigt. Styrelsen föreslår också omplaceringar i vissa fall å löneskalan.

Till dessa föreslagna omplaceringar har Kungl. Maj:t i avlämnade propositionen nr 391 i något fall tagit hänsyn och föreslår ändring i kommitténs förslag.

I ett fall, där, enligt min mening, en ändring uppenbarligen bör göras, har ingen ändring företagits, nämligen beträffande portvakts å 1:a klassens station, som placerats i 2:a lönegraden och likställts med portvakt vid verkstad och vagnskötare.

Denna placering anser jag orättvis, och då det gäller ett så ringa antal befattningshavare som några få personer, har jag genom motion velat giva riksdagen tillfälle att i detta fallet skipa rättvisa.

Kungl. järnvägsstyrelsen har också föreslagit, att portvakt å 1:a klassens station bör under benämningen stationsportvakt uppföras i 3:e lönegraden.

Denna placering anser jag också riktig och rättvis utom vad portvakterna vid Stockholm, Göteborg och Malmö vidkommer, vilka rättvisligen böra placeras i samma lönegrad som stationsförmän och därför hänföres till 4:e lönegraden.

Å dessa tre stationer har portvakten ett så mångsidigt och komplicerat arbete, att man med full rätt kan kräva mera kvalificerad personal å dessa platser än å övriga 1:a klassens stationer. Dels är resandantalet här avsevärt mycket större än å övriga stationer och kräver därför portvaktens vakenhet och påpasslighet i långt högre grad, dels förekommer det utländska resande å dessa stationer i stor utsträckning, som gör det nödvändigt, att portvakten behärskar något främmande språk och i övrigt har vana att tillhandagå dessa utländska resande med råd och upplysningar, och slutligen blir arbetstiden för dessa portvakter på grund av det stora tågantalet och stationernas omfattning i större grad utnyttjad än annorstädes, där trafiken är mindre.

Rättvisan kräver därför, att dessa portvakter placeras i en sådan lönegrad, att det kan påräknas verkligt kvalificerat folk för dessa platser. Härtill kommer, att dessa portvakter måste genomgå samma utbildningsgrad som övriga i 4:e lönegraden placerade befattningshavare.

Med stöd av ovanstående får jag därför föreslå, att riksdagen måtte besluta ändring i Kungl. Maj:ts proposition nr 391 så:

att portvakterna å stationerna Stockholm, Göteborg och Malmö måtte benämnas *förste stationsportvakt* och placeras i *4:e lönegraden*, samt

att portvakterna å övriga 1:a klassens stationer måtte benämnas *andre stationsportvakt* och placeras i *3:e lönegraden*.

Stockholm den 29 april 1919.

Carl Lovén.